

EINES per a l'esquerra nacional, eines per a una nova majoria social

Contràriament al que es pot pensar, el procés de gestació de l'esquerra nacional va ser molt lent, i hi van prendre part, des de les darreries del segle XIX, centenars d'experiències socials progressistes, republicanes, federalistes, democràtiques i catalanistes que finalment conflueixen i sintetitzen, el març de 1931, amb el naixement d'Esquerra Republicana de Catalunya.

A l'abril, menys d'un mes després, la victòria d'Esquerra a les eleccions municipals –en coalició amb la Unió Socialista de Catalunya– catalitza un canvi de règim i la recuperació de l'autogovern de Catalunya. I permet visualitzar una nova majoria social, formada per classes populars, en el sentit més ampli del terme, que troben en Esquerra la traducció política als seus anhels de justícia social i llibertat nacional.

Esquerra esdevé hegemònica durant tot el període republicà i només la derrota a la Guerra Civil, i quaranta anys de repressió i d'obligat exili i clandestinitat, trenquen aquesta dinàmica. En aquesta tessitura, al llarg del franquisme i la transició, Esquerra deixa d'hegemonitzar l'espai de l'esquerra nacional i sorgeixen noves propostes que malden per fer-ho: el Front Nacional de Catalunya, el Partit Socialista d'Alliberament Nacional, el Partit Socialista de Catalunya-Reagrupament, Nacionalistes d'Esquerra, la Crida a la Solidaritat, el Moviment de Defensa de la Terra, Catalunya Lliure...

Tot aquest brou de cultiu produeix un *aggornimento* de l'estratègia de l'esquerra nacional, amb dos fets es-

pecialment innovadors: l'assumpció dels Països Catalans com a marc d'actuació i l'objectiu de la independència nacional, que deixa enrere apostes federalistes. Sobre aquesta nova plataforma estratègica Esquerra reprèn el fil de la història tornant a articular l'esquerra nacional amb el mateix horitzó de sempre: justícia social i llibertat nacional.

D'aquesta manera, setanta-sis anys més tard, Esquerra, altre cop hegemònica en l'espai sociopolític de l'esquerra nacional, continua treballant en l'articulació d'una majoria social favorable a l'exercici del dret a l'autodeterminació que passa per teixir una xarxa de complicitats a tots els nivells: econòmic, social, polític i cultural.

Sense cap mena de dubte, ens trobem davant un projecte molt ambiciós i la Fundació Josep Irla hi vol contribuir posant eines al servei de l'esquerra nacional, eines per a l'estudi, el debat i la reflexió sobre la nostra societat, els Països Catalans i el món. Amb aquesta vocació neix **EINES**, un espai de pensament per avançar en la construcció d'una nova majoria social. |